

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący)

SSN Agnieszka Piotrowska (sprawozdawca)

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa T. Sp. z o.o. w K.
przeciwko M. Sp. z o.o. w M.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 27 maja 2020 r.,
zażalenia strony pozwanej na wyrok Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 11 grudnia 2019 r., sygn. akt V AGa (...),

**oddala zażalenie, pozostawiając rozstrzygnięcie o kosztach
postępowania zażaleniowego w orzeczeniu kończącym
postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 kwietnia 2017 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił powództwo „T.” sp. z o.o. w K. o zasądzenie od pozwanego M. sp. z o.o. w M. kwoty 80.000 zł z ustawowymi odsetkami.

Po rozpoznaniu apelacji strony powodowej, wyrokiem z dnia 11 grudnia 2019 r. Sąd Apelacyjny w (...), na podstawie art. 386 § 2 k.p.c. zniósł postępowanie w zakresie rozprawy z dnia 6 kwietnia 2017 r., uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w K. Uznał, że we wskazanej wyżej części postępowanie przed Sądem Okręgowym było dotknięte

nieważnością ze względu na nienależyte umocowanie pełnomocnika procesowego strony pozwanej (art. 379 pkt 2 k.p.c.). W uzasadnieniu wyroku wskazał, że w rozprawie w dniu 6 kwietnia 2017 r. brał udział radca prawny umocowany tylko przez wiceprezesa zarządu pozwanej Spółki M. T. (pisemne pełnomocnictwo k. 272 akt sprawy), tymczasem z umowy spółki oraz z informacji ujawnionej w KRS wynika, że do składania oświadczeń w imieniu spółki uprawnieni są każdorazowo dwaj członkowie zarządu bądź jeden członek zarządu z prokurentem.

W zażaleniu wniesionym na podstawie art. 394¹ § 1¹ k.p.c. pozwana Spółka zarzuciła naruszenie art. 386 § 4 k.p.c., art. 201 § 1 k.s.h. w zw. z art. 204 § 2 k.s.h. w zw. z art. 58 § 1 k.c. oraz błąd w ustaleniach faktycznych polegający na ustaleniu, że zarząd pozwanej spółki nie mógł skutecznie reprezentować Spółki w postępowaniu oraz skutecznie udzielić pełnomocnictwa zawodowemu pełnomocnikowi procesowemu. W uzasadnieniu zarzutów Spółka podniosła, że radca prawny został umocowany prawidłowo przez jednoosobowy zarząd pozwanej wobec uprzedniej rezygnacji prezesa zarządu W. O. Żaląca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku kasatoryjnego Sądu Apelacyjnego i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 394¹ § 1¹ k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Zgodnie z art. 386 § 2 i § 4 k.p.c. uchylenie wyroku połączone z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji może nastąpić w razie stwierdzenia nieważności postępowania przed sądem pierwszej instancji i zniesienia postępowania w zakresie dotkniętym nieważnością, nierozpoznania istoty sprawy przez sąd pierwszej instancji oraz wtedy, gdy wydanie wyroku wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości. Przewidziane w art. 394¹ § 1¹ k.p.c. zażalenie na orzeczenie kasatoryjne sądu drugiej instancji ma służyć skontrolowaniu przez Sąd Najwyższy, czy miała miejsce jedna z opisanych wyżej sytuacji.

Wbrew zarzutom zażalenia, Sąd Apelacyjny prawidłowo uznał, że postępowanie przez Sądem Okręgowym w zakresie rozprawy w dniu 6 kwietnia 2017 r. było nieważne ze względu na nienależyte umocowanie pełnomocnika procesowego radcy prawnego D. Ż., którego udzielił jedynie wiceprezes zarządu pozwanej Spółki M. T. (k. 272 akt sprawy). Paragraf 25 ust. 1 umowy pozwanej Spółki stanowi, że zarząd składa się od 1 do 3 osób, w tym prezesa zarządu, powołanych na wspólną trzyletnią kadencję. Nie ulega wątpliwości, że w chwili zawiśnięcia niniejszego sporu zarząd pozwanej Spółki był dwuosobowy, składał się z prezesa W. O. i wiceprezesa M. T. W związku z tym obowiązywał sposób reprezentacji pozwanej przyjęty w umowie spółki i ujawniony w rejestrze sądowym, a zatem przez obu członków zarządu łącznie lub jednego członka zarządu z prokurentem. Złożona w dniu 4 stycznia 2017 r., w toku sprawy, rezygnacja prezesa zarządu W. O. nie oznacza, że zarząd pozwanej stał się zarządem jednoosobowym w rozumieniu umowy pozwanej Spółki. Miałoby to miejsce w przypadku powołania takiego jednoosobowego zarządu (prezesa zarządu) uchwałą Zgromadzenia Wspólników wydaną na podstawie paragrafu 25 ust. 1 umowy w związku z art. 201 § 2 k.s.h.

W tej sytuacji zażalenie strony pozwanej podlegało oddaleniu jako bezzasadne (art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.). Należy przy tym podnieść, że ustanowiony dla pozwanej Spółki postanowieniem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 5 kwietnia 2019 r. kurator w osobie adwokat L. K. w sposób dorozumiany potwierdził czynności zawodowego pełnomocnika procesowego strony pozwanej działające w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w (...).

jw